Caffé concert la Ateneu

(Grigore Constantinescu – 22 februarie 2007)

Am fost surprins, când am aflat că recitalul Corului „Madrigal” nu va fi dirijat de Maestrul Marin Constantin, conform afișului. Gândeam, probabil în consens cu mai mulți spectatori din sala Ateneului Român, că aceeași schimbare ar putea fi și cu cel de al doilea invitat, pianistul Richard Clayderman.

Am ascultat cântând fără miracol „Madrigalul”, dirijat de doi tineri discipoli ai Maestrului. Aplauzele au fost consemnative, doar toată lumea venise, plătind milioane, ca să asculte „pe viu” vedeta programelor televizate, faimosul Clayderman. Un turneu de o săptămână prin România – Cluj, București, Iași, Timișoara – are, în viziunea impresarului münchenez Christian Rötcher, reprezentat la noi de „soții Ivașcu”, organizatori și comentatori de scenă, semnificația unei afaceri mici, cu ecoul precedând evenimentul.

Vedeta și-a făcut apariția pe scena Ateneului ca un schowmann alert (54 de ani!), cântând și dialogând cu publicul. Clayderman pianotează la un instrument amplificat cu microfoane câteva muzici acompaniate de orchestră preînregistrată. Pe scenă l-au însoțit, mimând acompaniamentul, două viori și un violoncel. Solistul le-a aplaudat, în timp ce le oferea câte un trandafir, numindu-le familiar „Natalia, Milena și Olga”. De fapt artistul s-a aplaudat din abundență și pe el, antrenându-ne în plăcerea de a asculta împreună câteva melodii faimoase, arhicântate pe toate meridianele de câteva decenii. Printre ele și „Balada pentru Adeline”, singura piesă integral „live”, ca răspuns al interpretului la unele replici usturătoare ale ascultătorilor din sală. Mirați că asistă doar la o scurtă reprezentație de „caffé concert”, unii au și părăsit sala, alții au avut răbdarea lipsită de entuziasm să treacă cele trei sferturi de oră afectate de către impresar bucureștenilor. Cam puțin la prețul biletelor!

Prezentatoarea, strigându-l pe Clayderman cu glas tare, ca să audă din culise și să intre în scenă, ne-a lămurit că este vorba de întâlnirea cu unul dintre cei mai mari artiști ai lumii. Care lume, ne întrebăm? Nu cumva... a treia?